

Po léta se volá po divadelní teorii a kritizuje se absence titulů z oblasti teorie divadla a dramatu. Právem: vždyť vyspělost české teorie divadla a dramatu je dnes už světoznámá a výsledky, jichž dosáhla v některých disciplínách, zejména v sémiotice divadla, v disciplíně, která před šedesáti lety vznikla u nás a je ve svých klasických dílech považována za ryze československý přínos, vytvořily školu, k níž se hlásí dnes badatelé jak na

Západě, tak v SSSR.

Vlastním předmětem Procházkovy knihy nejsou samy znaky divadla a dramatu, ale především jejich teorie. Je to tedy kniha o teorii, zejména o *české* teorii. Autor bezpečně ovládá materiál, s nímž pracuje, tj. naše domácí teorie let třicátých a čtyřicátých (příležitostně je doplňuje i novějším vývojem u nás) a současně teorii divadla a dramatu ve světě, zejména sémiotiku, obecnou i divadelní, jejichž konfrontace vyznívá pro naši klasickou teorii neobyčejně příznivě. Autorovi je česká teorie divadla v mnoha směrech výhodiskem, ale v konkrétních případech i předmětem analýzy, předmětem historických pojednání, i základem k domýšlení problémů. Stále znovu jeho studiem procházejí jména našich nejvýznačnějších představitelů daného oboru – Zich, Mukařovský, Honzl, Veltruský – a jejich teoretické objevy jsou konfrontovány a domýšleny. Autor v polemikách a konkrétních analýzách přináší nové myšlenky užitečné nejen pro vlastní teorii, ale i pro divadelní praxi. Jsme přesvědčeni, že pro divadelní režiséry, dramaturgy a samozřejmě i kritiky, by bylo velice prospěšné hlubší pochopení teoretických otázek, jak je Miroslav Procházka prezentuje ve své knize.

11-119-88

09/20

Cena brož. výtisku 30 Kčs

ANALYZY
dynamiku
a divadla